

VIII. VNITŘNÍ ROZHOVOR
„MALIČKÉHO“
SE SVÝM OTCEM,
PŘED JEŽÍŠEM (A V NĚM)

Onen „maličký“ je milované dítě Otce, jež hledá tuto nekonečnou otcovskou lásku (což může činit díky Kristu). Cítí již předem, že je milovaným dítětem, ale ještě si tak nedokáže počínat. Uvědomuje si totiž především nesmírnou vzdálenost, která jej ještě odděluje od Božího srdce; možná je (často tomu tak bývá) zavalen vnitřními břemeny, někdy bolestivými, ale zaplavuje ho také živá touha spatřit Boha a milovat...

Neodvažuje se ještě s jistotou a přesvědčením tvrdit, že je milován (proto se v níže uvedené modlitbě spokojuje s formulací „slyšel jsem, že...“, přesto k ní však vztahuje veškerou svou synovskou naději a důvěru).

Ještě nepronikl celou svou duší k přesvědčení, že Otcův dar lásky si nelze ničím zasloužit a nic mu jej nemůže odejmout. Zůstává zatím „nemilovatelným“, svou slabost si bere jako záminku pro únik

před Boží láskou, kterou nechápe (a proto se jí ještě bojí), ale přesto po ní touží celým svým srdcem.

Prozatím ještě nechápe, že jeho (minulá či nynější) slabost není překážkou, ale naopak výzvou k tomu, aby ho Otec v Ježíši miloval.

Láska si jej musí přetvořit. A toto přetváření zároveň uzdravuje zranění jeho synovské lásky.

Toto přetváření je možné postupně prožívat v niterném rozhovoru s Bohem, během něhož člověk dovolí, aby se k němu Ježíš a Otec mohli sklonit.

Zde je příklad skutečného „rozhovoru maličkého“ s jeho Bohem ve Svátosti...

Pro toho, kdo si připadá „maličký“ před Pánem: Dovol své duši, aby se mohla inspirovat a naplnit důvěrou, směle a odhodlaně se mohla sjednotit s Kristovou láskou.

- * Můj Bože... Mám silný zvyk skrývat své slabosti, své chyby, své hříchy... takže nedokážu být prostě „sám sebou“, bez masky, bez zábran. Ale dnes chci přesto přijmout tvůj pohled na sebe sama, aniž bych se skrýval, bez obavy a strachu.
- * Slyšel jsem, že mne máš rád, ale já jsem tebe nikdy nemiloval ...; a tak ani nevím, jak se nechat

milovat... Přesto chci dnes pro sebe přijmout tvou lásku, takovou, jakou ji dáváš.

- * Říká se, že jsi důvěryhodný... Má důvěra však byla zraněna a už se mi nechce znovu dávat důvěru... přesto chci dnes věřit, že tobě důvěřovat se vyplatí...
- * Slyšel jsem, že jsi ten nejpozornější z otců a něžnější než ta nejněžnější matka... ale nezdá se mi, že bych tě někdy takového poznal... Přesto tomu dnes chci věřit...
- * Slyšel jsem, že i vlasy na mé hlavě jsou spočteny a já se nemám čeho bát, protože ty nade mnou bdíš... ale i tak se cítím zranitelný a ztracený... Přesto se dnes odhodlávám hledat u tebe útočiště.
- * Slyšel jsem, že s tebou mají věci vždycky smysl, i v utrpení, a že mne nikdy neopouštíš... Cítím se však sám se svými zraněními, se svou tak tíživou minulostí, s tímto utrpením, které mi připadá nesmyslné... Přesto se dnes rozhoduji věřit, že jsi tady, a přicházím za tebou s tím, co mne tíží.